

Lege privind formarea profesională continuă

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1

(1) Prezenta lege reglementează formarea profesională continuă.

(2) Prin implementarea prezentei legi se urmărește:

- a. Facilitarea învățării pe tot parcursul vieții prin promovarea accesului și oportunităților egale pentru toți, inclusiv pentru persoanele cu nevoi speciale;
- b. Realizarea obiectivelor politicilor educaționale și de formare profesională prin promovarea unor programe de formare profesională continuă adaptate nevoilor de pe piața muncii;
- c. Promovarea diversității în formarea profesională continuă și a cooperării între furnizorii de formare profesională continuă și piața muncii;
- d. Promovarea calității formării profesionale continue;
- e. Promovarea recunoașterii în țară și în străinătate a certificatelor emise de furnizorii de formare profesională continuă acreditați și de centrele de evaluare acreditate.

Art. 2

Formarea profesională cuprinde:

- 1) formarea profesională inițială – formarea profesională realizată înainte de intrarea pe piața muncii;
- 2) formarea profesională continuă – formarea profesională desfășurată după intrarea pe piața muncii, având ca scop:
 - a) îmbunătățirea sau actualizarea competențelor profesionale;
 - b) dobândirea de noi competențe profesionale;
 - c) dezvoltarea personală sau profesională.

Art.3

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. adulți – persoane cu vârsta de 16 ani împliniți, care pot stabili raporturi de muncă și pot participa la programe de formare profesională, în condițiile legii;
2. acreditare – proces prin care se recunoaște faptul că un furnizor de formare, respectiv un centru de evaluare îndeplinește un set de criterii predefinite, având ca scop asigurarea calității serviciilor furnizate, relaționat cu Cadrul Comun European de Asigurare a Calității în Educație și Formare Profesională;
3. cadru național de calificări – un instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care corespund unor niveluri specifice de educație finalizate. Scopul este integrarea și coordonarea subsistemelor naționale de calificări și îmbunătățirea transparenței, accesului, progresului și calității calificărilor în raport cu piața muncii și societatea civilă;
4. calificare profesională – un rezultat formal al unui proces de evaluare și validare, dobândit atunci când un organism competent constată că o persoană a obținut rezultate ale învățării, corespunzător unor standarde date; o calificare profesională conferă recunoașterea oficială a rezultatelor învățării pe piața muncii, care poate fi națională, sectorială sau la nivel de întreprindere; calificarea poate conduce la practicarea uneia sau mai multor ocupații;
5. Calitatea formării profesionale continue este reprezentată de ansamblul de caracteristici ale unui program de formare profesională și ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite standardele de calitate.
6. centru de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi

decât cele formale, denumit în continuare centru de evaluare – persoană juridică de drept public sau privat acreditată în condițiile prezentei legi să desfășoare procese de evaluare și să certifice competențele profesionale obținute pe alte căi decât cele formale;

7. certificare – proces de validare formală a rezultatelor învățării, indiferent de contextul în care acestea au fost dobândite, ca urmare a parcurgerii unei proceduri standard de evaluare;
8. certificat – document oficial prin care se recunosc rezultatele învățării ca urmare a unei proceduri standard de evaluare;
9. comitet sectorial – structură de dialog social, înființată la nivelul unui sector de activitate, având ca rol principal stabilirea strategiei calificărilor profesionale dintr-un anumit sector, sprijinirea elaborării calificărilor profesionale bazate pe o analiză a nevoilor sectorului și validarea acestora;
10. competență profesională – capacitatea persoanei de a utiliza și combina cunoștințe, deprinderi și atitudini specifice demonstrând anumite valori personale și profesionale pentru a realiza activități de muncă la nivelul calitativ specificat într-un standard;
11. credit transferabil și de acumulare – instrument care facilitează transferul și acumularea rezultatelor învățării unei persoane care trece de la un context de învățare al altul și/sau de la un sistem de calificări profesionale la altul; este reprezentat printr-o valoare numerică atribuită rezultatelor învățării, stabilită în raport cu întreaga calificare profesională, corespunzător Sistemului European de Credite în Formarea Profesională;
12. evaluare de competențe – totalitatea proceselor, metodelor și procedurilor utilizate pentru a măsura rezultatele învățării dobândite în diferite contexte de învățare;
13. evaluator de competențe profesionale – specialist cu experiență de muncă și/sau de coordonare în ocupațiile pentru care este desemnat de furnizorul de formare / centrul de evaluare să efectueze evaluări, certificat ca evaluator de competențe profesionale în baza standardului ocupațional corespunzător, ca rezultat al unor proceduri specifice de acreditare și confirmat în Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale;
14. evaluator de evaluatori de competențe profesionale – evaluator de competențe profesionale care aplică procedurile de certificare evaluatorilor de competențe profesionale și le confirmă apartenența la Registrul Național al Evaluatorilor de competențe profesionale ;
15. evaluator extern – specialist certificat pentru realizarea evaluării externe a furnizorilor de formare/programelor furnizorilor de formare, centrelor de evaluare și organismelor de evaluare.
16. evaluarea calității formării profesionale cuprinde atât autoevaluarea (evaluarea internă) realizată de către furnizorul de formare cât și evaluarea externă, efectuată de o instituție națională sau internațională specializată.
17. formator – persoană certificată cu atribuții de pregătire și evaluare pe parcursul formării;
18. furnizor de formare profesională continuă, denumit în continuare furnizor de formare – persoană juridică de drept public sau privat care prestează servicii de formare profesională continuă;
19. învățare în context formal – învățare care se desfășoară într-un mediu organizat și structurat (în școală/centru de formare sau la locul de muncă) și care este proiectată în mod explicit ca învățare (în termeni de obiective, timp sau resurse). Învățarea în context formal este intenționată din punctul de vedere al persoanei care învață și conduce în mod tipic la certificare.
20. învățare în context informal – învățare care rezultă din activități zilnice legate de muncă, familie sau de timp liber. Nu este organizată sau structurată (în termeni

de obiective, timp sau suport de învățare), este neintenționată din punct de vedere al celui care învață și nu conduce în mod tipic la certificare.

21. învățare în context non-formal – învățare care este conținută în activități planificate care nu sunt proiectate explicit ca învățare (în termeni de obiective, timp sau suport de învățare), dar care conține un element important de învățare. Învățarea în context non-formal este intenționată din punctul de vedere al celui care învață și în mod normal nu conduce la certificare.
22. ocupație – activitatea utilă, aducătoare de venit a cărei practicare presupune utilizarea unui set de competențe profesionale;
23. organism de evaluare – centru de evaluare acreditat în condițiile prezentei legi pentru a desfășura procese de evaluare și certificare pentru ocupația de evaluator de competențe profesionale și pentru a efectua verificarea centrelor de evaluare în vederea acreditării acestora;
24. rezultate ale învățării – set de cunoștințe, deprinderi și/sau competențe profesionale pe care o persoană le-a dobândit în context formal, non-formal sau informal și/sau este capabilă să le demonstreze în procesul de evaluare cu scop de certificare;
25. standard de pregătire profesională – document, structurat pe unități de competențe, care descrie în termeni de rezultate ale învățării ceea ce un participant la un program de pregătire trebuie să demonstreze la finalul acestuia;
26. standard ocupațional – document care precizează unitățile de competență profesionale și nivelul calitativ asociat rezultatelor așteptate în practicarea activităților cuprinse într-o ocupație;

Art. 4

(1) Accesul la formarea profesională continuă și la evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite în context non formal sau informal este garantat oricărui cetățean, fără discriminări ale femeilor și bărbaților pe criterii de origini rasiale sau etnice, religie sau credință, dizabilități, vârstă, orientare sexuală.

(2) Angajatorii și furnizorii de formare au obligația de a asigura adulților, cu respectarea prevederilor legale, toate condițiile pentru a avea acces la formare profesională continuă și certificarea competențelor profesionale dobândite în context non formal sau informal.

CAPITOLUL II

Organizarea formării profesionale continue

Art. 5

(1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, împreună cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, cu consultarea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, elaborează politici și strategii naționale privind formarea profesională continuă, pe care le supune spre aprobare Guvernului.

(2) Ministerele, agențiile naționale și alte organe ale administrației publice, comitetele sectoriale, elaborează strategiile sectoriale și teritoriale în domeniul formării profesionale continue.

(3) Angajatorii elaborează și implementează, în condițiile legii, strategii și planuri de formare profesională continuă proprii.

(4) Autoritatea Națională a Calificărilor - Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților și Agenția Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat în Mediul Economic și Social implementează politicile și strategiile privind Cadrul Național al Calificărilor.

(5) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă are rol de implementare a politicilor și strategiilor privind formarea profesională a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

Art. 6

(1) Registrul Național al Calificărilor din România este elaborat, gestionat și actualizat de Autoritatea Națională a Calificărilor - Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților și Agenția Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat în Mediul Economic și Social, cu participarea partenerilor sociali, prin intermediul comitetelor sectoriale.

(2) Metodologia de elaborare, gestionare și actualizare a Registrului Național al Calificărilor Profesionale din România se elaborează de Autoritatea Națională a Calificărilor - Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților și Agenția Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat în Mediul Economic și Social.

Art. 7

(1) Formarea profesională continuă organizată în contexte de învățare formale se realizează prin participarea la programe de formare profesională.

(2) Programele de formare profesională continuă se organizează pentru dobândirea:

a) tuturor competențelor profesionale asociate unei calificări profesionale din Registrul Național al Calificărilor Profesionale din România, conform standardului de pregătire profesională începând de la 1 ianuarie 2010;

b) tuturor competențelor profesionale asociate unei ocupații din Clasificarea Ocupațiilor din România, conform standardului ocupațional, până la 1 ianuarie 2010;

c) uneia sau mai multor competențe profesionale componente ale unei calificări profesionale sau ocupații conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional;

d) uneia sau mai multor competențe cheie corespunzătoare celor opt domenii de competențe cheie europene, conform acreditării obținute de furnizorul de formare. Lista competențelor cheie este confirmată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților.

(3) Până la intrarea în vigoare a Registrului Național al Calificărilor Profesionale din România, calificările profesionale pentru care se pot organiza programe de formare sunt cele cuprinse în Nomenclatorul calificărilor pentru care se pot organiza programe finalizate cu certificate de calificare profesională, stabilit, actualizat și aprobat prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației și cercetării și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Programul de formare profesională cuprinde: scopul și obiectivele formării, exprimate în termeni de rezultate ale învățării, condițiile de acces, planul și programa de formare, resursele necesare, metodele de formare, modalitățile de evaluare, și specificațiile privind certificarea competențelor profesionale dobândite.

(5) Programa de formare este structurată pe module, respectiv unități de învățare, cărora le sunt asociate credite transferabile și de acumulare; modulele conduc la obținerea competențelor profesionale specifice unei calificări profesionale sau ocupații, în conformitate cu standardele ocupaționale, respectiv standardele de pregătire profesională, validate pe baza procedurilor specifice.

Art. 8

(1) Furnizorii de formare care organizează programe acreditate de formare profesională au obligația de a încheia contracte de formare profesională cu participanții la aceste programe.

(2) Forma, conținutul, modalitatea de încheiere și înregistrare a contractului de formare profesională sunt prevăzute în normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 9

Angajatorii publici și privați au obligația de a elabora și implementa planuri de formare profesională pentru salariații proprii.

Art. 10

(1) Angajatorii pot organiza programe de ucenicie la locul de muncă.

(2) Condițiile în care se poate organiza formarea profesională prin ucenicie la locul de muncă sunt reglementate prin legea privind ucenicia la locul de muncă.

CAPITOLUL III

Asigurarea calității și acreditarea furnizorilor de formare profesională

Art. 11

(1) Principiile care stau la baza asigurării calității formării profesionale continue sunt:

- a) Optimizarea permanentă a nivelului calitativ al serviciilor de formare profesională continuă ;
- b) Protecția, menținerea și întărirea încrederii beneficiarilor de formare profesională continuă;
- c) Promptitudine în asigurarea serviciilor de formare profesională continuă;
- d) Corelarea permanentă a politicilor de asigurare a calității formării profesionale continue cu acțiunile promovate la nivel european.

(2) Obiectivele asigurării calității formării profesionale continue sunt:

- a) Îmbunătățirea calității tuturor activităților de formare profesională continuă derulate în România;
- b) stimularea dezvoltării de servicii de formare profesională de calitate atât în sistemul public cât și privat
- c) crearea unei culturi a calității, bazate pe valori comune împărtășite și pe preluarea celor mai bune practici în administrarea programelor de formare profesională continuă
- d) extinderea diseminării exemplarelor de bună practică;

(3) Asigurarea calității formării profesionale continue este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității de elaborare, planificare și implementare de programe de formare profesională, prin care se garantează faptul că furnizorul de formare îndeplinește standardele de calitate.

(4) Îmbunătățirea calității formării profesionale continue presupune evaluare, analiză și acțiune corectivă continuă din partea furnizorului de formare, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea standardelor de referință.

(5) Începând cu 1 ianuarie 2009, pentru a fi acreditați, furnizorii de formare trebuie să se supună unui proces de autoevaluare anuală, care să conducă la stabilirea măsurilor necesare pentru îmbunătățirea calității formării profesionale continue la nivelul furnizorului, în conformitate cu Cadrul European de Asigurare a Calității în formare profesională.

(6) Până la 31 decembrie 2008 Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei împreună cu Ministerul Educației și Cercetării elaborează cadrul legislativ, instituțional și metodologic necesar respectării prevederilor alin (5).

ART. 12

(1) Acreditarea furnizorilor de formare și a programelor lor este parte a asigurării calității.

(2) Condițiile de acreditare se vor stabili prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 13

- (1) Furnizorii de formare profesională pot organiza programe de formare profesională finalizate cu certificate cu recunoaștere națională, numai dacă sunt acreditați în condițiile prezentei legi.
- (2) Sunt exceptate de la prevederile prezentei legi programele universitare și postuniversitare, care se supun reglementărilor legale specifice de autorizare și acreditare academică.

Art. 14

- (1) Ministerele, agențiile naționale și alte autorități sau organizații cu atribuții de reglementare a unor calificări/ocupații au obligația să transmită la CNFPA, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și ori de câte ori apar reglementări noi, informațiile privind aceste reglementări, cu menționarea cadrului legislativ și a condițiilor de reglementare.
- (2) Pe baza informațiilor primite de la autoritățile de reglementare Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților întocmește și actualizează lista calificărilor profesionale și ocupațiilor reglementate din punct de vedere al formării profesionale.
- (3) Organizațiile menționate la alin.(1) vor colabora cu CNFPA pentru stabilirea criteriilor și procedurilor specifice acreditării programelor de formare profesională pentru calificările profesionale și ocupațiile reglementate.
- (4) Fac excepție de la prevederile alin.(3) autoritățile sau organizațiile cu atribuții în reglementarea formării profesionale a unor calificări/ocupații, care se regăsesc doar în sistemul propriu al acestora.

Art. 15

- (1) Activitatea de acreditare a furnizorilor de formare este coordonată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților.
- (2) În vederea acreditării furnizorilor de formare, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților înființează comisii de acreditare la nivelul județelor și al municipiului București, denumite în continuare comisii de acreditare.
- (3) La nivelul municipiului București se înființează șase comisii de acreditare.

Art. 16

- (1) Comisia de acreditare este alcătuită din șase membri, după cum urmează:
 - a) reprezentantul direcției de muncă, solidaritate socială și familie a fiecărui județ, respectiv al municipiului București,
 - b) un reprezentant al inspectoratului școlar județean, respectiv al municipiului București;
 - c) un reprezentant al agenției județene pentru ocuparea forței de muncă, respectiv al municipiului București;
 - d) un reprezentant al organizațiilor patronale reprezentative la nivel național, propus prin consens;
 - e) un reprezentant al organizațiilor sindicale reprezentative la nivel național, propus prin consens.
 - f) un reprezentant al Camerei de Comerț și Industrie a fiecărui județ, respectiv al municipiului București.
- (2) În vederea constituirii comisiilor de acreditare județene, respectiv ale municipiului București, instituțiile și organizațiile menționate la alin. (1) desemnează câte un membru titular și un supleant al acestuia, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.
- (3) Președintele comisiei de acreditare se alege din rândul celor 6 membri, prin consens, la prima reuniune de lucru.
- (4) În cazul parității votului, votul președintelui comisiei de acreditare este decisiv.
- (5) În cazul în care Comisia dezbate acreditarea unui furnizor de formare al cărui reprezentant face parte din comisie, acesta nu va lua parte la dezbaterile privind cererea respectivă.

(6) Constituirea comisiilor de acreditare și modificarea componenței acestora se fac prin hotărâre a Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților.

(7) Reprezentanții furnizorilor de formare profesională care solicită acreditarea pot lua parte, ca invitați, la ședințele de analiză a dosarelor lor.

Art. 17

(1) Mandatul membrilor și supleanților comisiilor de acreditare este de 4 ani, mandat ce poate fi reînnoit pentru noi intervale de câte 4 ani.

(2) În timpul mandatului lor, membrii și supleanții comisiilor de acreditare pot fi revocați de cei care i-au desemnat sau de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, în următoarele situații:

a) au săvârșit fapte penale pentru care au suferit condamnări definitive sau orice alte fapte de natură să afecteze autoritatea comisiei de acreditare;

b) și-au pierdut calitatea în temeiul căreia au fost propuși de către instituțiile și organizațiile menționate la art. 16 alin. (1);

c) nu își îndeplinesc atribuțiile ce le revin ca membri ai comisiei de acreditare.

(3) Hotărârea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților de revocare a unui membru al comisiei de acreditare este obligatorie pentru instituția sau organizația care l-a desemnat.

(4) În cazul vacantării unui loc în cadrul comisiei de acreditare județene, respectiv ale municipiului București, ca urmare a demisiei, revocării sau decesului unui membru al comisiei de acreditare sau supleantului acestuia, instituția sau organizația care l-a propus conform art. 16 alin. (1), desemnează în termen de 10 zile de la vacantarea locului o altă persoană, pentru durata rămasă a mandatului.

Art. 18

(1) Pentru exercitarea atribuțiilor ce le revin, comisiile de acreditare au câte un secretariat tehnic.

(2) Sediile comisiilor de acreditare și ale secretariatelor tehnice se află la direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București.

(3) Secretariatul tehnic este asigurat de cel puțin două persoane, desemnate de directorul direcției de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București, din cadrul personalului direcției de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București, în cadrul căreia este înființată comisia de acreditare.

(4) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, comisiile de acreditare și Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților folosesc specialiști selectați pe baza criteriilor stabilite prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(5) Specialiștii sunt folosiți pentru evaluarea programelor de formare în vederea acreditării, pentru monitorizarea sau controlul furnizorilor acreditați, pentru soluționarea contestațiilor sau a reclamațiilor, precum și pentru examinarea absolvenților programelor de formare acreditate.

(6) Începând cu 1 ianuarie 2012, specialiștii menționați la alin.(4) sunt certificați și înscriși în Registrul național al evaluatorilor de programe de formare profesională continuă.

Art. 19

(1) Pentru activitatea desfășurată, membrii comisiilor de acreditare sau supleanții acestora care participă la ședințele comisiei, cu excepția președintelui, beneficiază de o indemnizație de ședință în cuantum de 15% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs.

(2) Președintele comisiei de acreditare sau supleantul acestuia beneficiază de o indemnizație de ședință în cuantum de 20% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs.

(3) Totalul sumelor cuvenite lunar unui membru al comisiei de acreditare sau supleantului acestuia pentru participarea la ședințe nu poate depăși 30% din salariul mediu brut utilizat la

fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs, iar totalul sumelor cuvenite lunar președintelui sau supleantului acestuia nu poate depăși 40% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs.

(4) Membrii secretariatelor tehnice beneficiază de o indemnizație lunară de 25% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs.

(5) Membrii comisiilor de acreditare și supleanții acestora, precum și membrii secretariatelor tehnice au dreptul la cheltuieli de deplasare.

(6) Prin cheltuielile de deplasare se înțeleg toate cheltuielile aferente tuturor drepturilor și obligațiilor de care beneficiază personalul autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, în cuantumul prevăzut de aceste reglementări legale..

Art. 20

(1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, specialiștii folosiți de comisiile de acreditare sau de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților beneficiază de o indemnizație în cuantum de 15% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs, pentru fiecare program de formare evaluat în vederea acreditării, care este monitorizat sau supus controlului sau pentru care s-a depus o contestație sau o reclamație.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) au dreptul la cheltuieli de deplasare, potrivit art. 19 alin. (6).

Art. 21

(1) Cheltuielile pentru funcționarea comisiilor de acreditare, respectiv cheltuielile curente și de capital, plata indemnizațiilor membrilor comisiilor de acreditare și a supleanților acestora, ale membrilor secretariatelor tehnice și ale specialiștilor folosiți de comisiile de acreditare, precum și plata cheltuielilor de deplasare a acestora se efectuează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, de către direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București.

(2) Plata indemnizațiilor specialiștilor folosiți de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, precum și plata cheltuielilor de deplasare a acestora se efectuează de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților din sumele alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 22

(1) Principalele atribuții ale comisiilor de acreditare sunt:

- a) acreditarea furnizorilor de formare;
- b) monitorizarea activității furnizorilor de formare;
- c) coordonarea organizării examenelor de cetificare.

(2) Principalele atribuții ale secretariatelor tehnice sunt:

- a) primirea și înregistrarea dosarelor furnizorilor de formare;
- b) asigurarea secretariatului ședințelor comisiilor de acreditare;
- c) înregistrarea contractelor de formare încheiate de furnizorii de formare cu participanții la programele de formare;
- d) acordarea de consultanță și informații furnizorilor de formare, precum și persoanelor fizice și juridice interesate;
- e) participarea la monitorizarea furnizorilor de formare acreditați.

(3) Modalitățile de îndeplinire a atribuțiilor comisiilor de acreditare și ale secretariatelor tehnice se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 23

(1) Acreditarea furnizorilor de formare se face pentru programe de formare organizate

conform art. 7 alin. (2).

(2) Filialele, sucursalele, punctele de lucru, sediile secundare, centrele de formare sunt considerate unități distincte și se supun separat procedurii de acreditare.

(3) Acreditarea se face de către comisiile de acreditare, pe o perioadă de 4 ani, pe baza condițiilor de eligibilitate și a criteriilor de acreditare.

(4) Condițiile de eligibilitate, criteriile de acreditare și procedura de acreditare a furnizorilor de formare se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(5) Începând cu 1 ianuarie 2010 pentru a fi acreditați, furnizorii de formare trebuie să facă dovada că realizează programele de formare cu formatori care, pe lângă pregătirea de specialitate corespunzătoare programei de pregătire, trebuie să aibă și pregătirea pedagogică specifică formării profesionale a adulților.

Art. 24

(1) Acreditarea se certifică printr-un document, numit certificat de acreditare, a cărui formă, conținut și regim de eliberare se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Certificatele de acreditare se tipăresc de Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(3) Cheltuielile pentru tipărirea certificatelor de acreditare menționate la alin. (1) sunt suportate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(4) Certificatele de acreditare se eliberează furnizorilor de formare, contra cost, de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei prin direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv ale municipiului București.

(5) Sumele obținute din vânzarea certificatelor de acreditare se constituie venituri la bugetul de stat.

Art. 25

(1) Pe perioada celor 4 ani de valabilitate a acreditării, activitatea furnizorilor de formare este monitorizată anual de comisiile de acreditare sau ori de câte ori este necesar.

(2) Procedura de monitorizare și situațiile în care aceasta se declanșează se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Furnizorii de formare acreditați, care desfășoară programe de formare în alt județ decât cel în care au fost acreditați, în condiții care nu necesită acreditarea conform dispozițiilor art.23 alin.(2), pot fi monitorizați de comisia de acreditare din județul în care aceștia derulează programul de formare.

(4) Specialiștii folosiți pentru acțiunile de monitorizare sunt plătiți de direcția de muncă, solidaritate socială și familie din județul în care funcționează comisia de acreditare care face monitorizarea.

Art. 26

(1) În urma monitorizării, acreditarea furnizorilor de formare poate fi suspendată sau retrasă de către comisia de acreditare care a emis certificatul de acreditare.

(2) În perioada de suspendare a acreditării, furnizorul de formare nu mai are dreptul de a organiza programul de formare pentru alte serii de cursanți.

(3) Programul de formare pentru care acreditarea a fost suspendată, aflat în derulare, se finalizează.

(4) Suspendarea acreditării încetează dacă, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia, furnizorul de formare dovedește înlăturarea cauzelor care au stat la baza deciziei de suspendare.

(5) Acreditarea este retrasă dacă furnizorul de formare nu face dovada înlăturării cauzelor pentru care s-a dispus suspendarea.

(6) Condițiile în care acreditarea este suspendată sau retrasă, precum și procedurile de suspendare, respectiv de retragere a acreditării, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 27

(1) Împotriva deciziei comisiei de acreditare cu privire la neacordarea sau retragerea acreditării, furnizorii de formare pot înainta contestație, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, la Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, care este obligat să o soluționeze în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) Procedura de soluționare a contestației se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Sub sancțiunea decăderii, furnizorul de formare poate introduce acțiune, conform legii, la instanța de contencios administrativ, în cel mult 30 de zile de la data comunicării hotărârii Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților privind soluționarea contestației sau, în cazul în care nu primește răspuns, de la data expirării perioadei de soluționare a contestației.

(4) Furnizorul de formare căruia i s-a retras acreditarea nu mai poate derula programul de formare pentru care a fost acreditat, de la data comunicării deciziei de retragere a acreditării.

(5) Programul de formare aflat în derulare la data la care acreditarea a fost retrasă se finalizează.

(6) Furnizorul de formare căruia i s-a retras acreditarea poate să solicite o nouă acreditare după un an de la data comunicării deciziei definitive a comisiei de acreditare cu privire la retragerea acreditării.

Art. 28

(1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților are, în principal, următoarele atribuții în activitatea de acreditare a furnizorilor de formare:

a) îndrumă metodologic, coordonează și controlează activitatea comisiilor de acreditare și a secretariatelor tehnice ale acestora;

b) colaborează cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și cu Ministerul Educației și Cercetării la elaborarea normelor metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi;

c) rezolvă contestațiile depuse de furnizorii de formare împotriva deciziilor comisiilor de acreditare cu privire la neacordarea sau retragerea acreditării;

d) analizează și rezolvă reclamațiile primite de la persoanele fizice și juridice referitoare la activitatea comisiilor de acreditare sau a furnizorilor de formare acreditați;

e) poate controla activitatea furnizorilor de formare profesională acreditați;

f) acordă consultanță cu privire la formarea profesională persoanelor fizice sau juridice interesate.

(2) Ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin. (1) punctele d) și e), Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților poate solicita comisiei de acreditare declanșarea monitorizării furnizorului de formare acreditat.

(3) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților are și alte atribuții stabilite în condițiile legii.

(4) Modalitățile de îndeplinire a atribuțiilor Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților sunt stabilite prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 29

(1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, în colaborare cu comisiile de acreditare, elaborează și actualizează Registrul național al furnizorilor de formare profesională continuă acreditați, care cuprinde informații despre furnizorii de formare acreditați în condițiile prezentei legi.

(2) Structura, precum și procedura de elaborare și actualizare a Registrului național al furnizorilor de formare profesională continuă acreditați se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 30

(1) Pentru fiecare program de formare pentru care solicită acreditarea, furnizorii de formare plătesc o taxă de acreditare care se constituie venit la bugetul de stat.

(2) Nivelul taxei de acreditare, prevăzută la alin. (1), este de două salarii medii brute utilizate la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul în curs.

CAPITOLUL IV

Evaluarea și certificarea formării profesionale realizate în context formal

Art. 31

Participanții la un program de formare, indiferent de modalitatea de organizare a acestuia, sunt supuși unui proces de evaluare a rezultatelor învățării, atât pe parcursul derulării programului de formare, cât și la încheierea acestuia, în vederea certificării.

Art. 32

(1) Examenul de certificare a competențelor profesionale se susține în fața unei comisii de evaluare ai cărei membri sunt numiți prin decizia comisiei de acreditare, ca urmare a solicitării furnizorului de formare care a organizat programul de formare.

(2) Comisia de evaluare este constituită din doi specialiști, respectiv evaluatori de competențe profesionale, din afara furnizorului de formare, stabiliți de comisia de acreditare, dintre care unul are calitatea de președinte și dintr-un reprezentant al furnizorului de formare.

(3) Modalitățile de organizare și de desfășurare a examenului de certificare a competențelor profesionale se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 33

(1) Pentru activitatea desfășurată, membrii comisiei de evaluare a participanților la formare profesională în vederea certificării, din afara furnizorului de formare, sunt remunerați de la bugetul de stat, prin bugetul MMFES, sau din alte surse, de către direcțiile de muncă și protecție socială județene/a municipiului București.

(2) Pentru fiecare absolvent care participă la examenul de certificare, furnizorul de formare plătește, din fonduri proprii, o taxă de examinare în cuantum de 2,5% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul în curs, care se constituie venit la bugetul de stat.

(3) Normarea activităților aferente examenului de certificare se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(4) Membrii comisiei de evaluare din afara furnizorului de formare au dreptul la cheltuieli de deplasare, potrivit art. 19 alin (6), care se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul MMFES, sau din alte surse, de către direcțiile de muncă și protecție socială județene/a municipiului București

Art. 34

(1) În funcție de programul de formare desfășurat, furnizorul de formare acreditat în condițiile prezentei legi eliberează următoarele tipuri de certificate cu recunoaștere națională:

a) certificat de calificare profesională – se eliberează în cazul dobândirii tuturor competențelor profesionale asociate unei calificări profesionale sau unei ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional;

b) certificat de competențe profesionale – se eliberează în cazul dobândirii uneia sau mai multor competențe profesionale asociate unei calificări profesionale sau ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional sau a dobândirii uneia sau mai multor competențe din Lista de competențe cheie.

(2) Certificatele de calificare profesională și certificatele de competențe profesionale eliberate

de furnizorii de formare profesională acreditați, numite în continuare certificate, sunt tipărite de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, poartă în antet „Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei” și „Ministerul Educației și Cercetării”, iar în filigran „Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților”.

(3) Formularele certificatelor se pun la dispoziția furnizorilor de formare, contra cost, de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei prin direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie județene, respectiv a municipiului București.

(4) Certificatele se eliberează însoțite de o anexă a certificatului, denumită „Supliment descriptiv al certificatului”, în care se precizează unitățile de competență profesională dobândite de participanții la programul de formare, conform standardului ocupațional, standardului de pregătire profesională sau Listei de competențe cheie.

(5) Anexele la certificate prevăzute la alin (4) se tipăresc de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și se distribuie împreună cu certificatele de calificare profesionale, respectiv certificatele de competențe profesionale.

(6) Forma, conținutul, modalitatea de eliberare, gestionare și arhivare a certificatelor și a suplimentului descriptiv al certificatului se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(7) Cheltuielile pentru tipărirea certificatelor menționate la alin. (2) și a anexelor menționate la alin. (4) sunt suportate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(8) Sumele obținute din vânzarea certificatelor menționate la alin. (2) și a anexelor menționate la alin. (4) se constituie venit la bugetul de stat.

CAPITOLUL V

Accreditarea centrelor de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite în alte contexte de învățare decât cele formale

Art. 35

(1) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților evaluează și certifică evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi.

(2) Criteriile și procedurile de evaluare și certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților întocmește Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și al evaluatorilor externi certificați.

(4) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților acreditează centrele de evaluare și organismele de evaluare pe baza rapoartelor de evaluare întocmite de evaluatorii externi.

(5) În cazul în care rapoartele de evaluare sunt întocmite de evaluatori externi ai organismelor de evaluare, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților are dreptul să realizeze evaluări suplimentare, folosind evaluatori externi.

(6) Accreditarea centrelor de evaluare se face pentru calificări profesionale sau ocupații pentru care există standarde ocupaționale sau standarde de pregătire profesională.

(7) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților întocmește Registrul național al organismelor de evaluare și al centrelor de evaluare acreditate.

(8) Structura, precum și procedura de elaborare și actualizare a Registrului național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și al evaluatorilor externi și a Registrului național al organismelor de evaluare și al centrelor de evaluare acreditate se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(9) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților utilizează evaluatori de evaluatori și evaluatori externi certificați, înscriși în Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și al evaluatorilor externi.

Art. 36

(1) Organismul de evaluare evaluează și certifică specialiștii propuși ca evaluatori de competențe profesionale de către centrele de evaluare, folosind evaluatori de evaluatori înscriși în Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și al evaluatorilor externi.

(2) Organismul de evaluare întocmește Registrul propriu al evaluatorilor de competențe.

(3) Structura, precum și procedura de elaborare și actualizare a Registrului evaluatorilor de competențe profesionale întocmit și actualizat de fiecare organism de evaluare se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(4) La solicitarea persoanelor juridice care doresc să se acrediteze ca centre de evaluare, organismul de evaluare evaluează dosarele de acreditare și verifică autenticitatea dovezilor privind îndeplinirea criteriilor de performanță, folosind evaluatori externi înscriși în Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și al evaluatorilor externi, care întocmesc rapoarte de evaluare.

Art. 37

(1) Pentru evaluarea unui evaluator de competențe profesionale, a unui evaluator de evaluatori sau a unui evaluator extern, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților percepe o taxă în cuantum de 15% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs

(2) Pentru evaluarea externă în vederea acreditării ca centru de evaluare sau ca organism de evaluare, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților percepe o taxă în cuantum de 15% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se constituie venit la bugetul de stat.

(4) Evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi folosiți de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, din afara personalului propriu, beneficiază de o indemnizație de dosar în cuantum de 15% din salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetelor comunicat de Comisia Națională de Prognoză pentru anul în curs și au dreptul la cheltuieli de deplasare, potrivit art. 19 alin (6).

(5) Plata indemnizațiilor evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi prevăzuți la alin. (4) și a cheltuielilor de deplasare a acestora se efectuează de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților din sumele alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 38

(1) Acreditarea se acordă pentru o perioadă de 1, 2 sau 3 ani, în funcție de nivelul de performanță al centrului de evaluare.

(2) Procedura de acreditare a centrelor de evaluare și a organismelor de evaluare, precum și criteriile asociate nivelurilor 1, 2 și 3 de performanță ale centrelor de evaluare și ale organismelor de evaluare se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 39

(1) Pe perioada de valabilitate a acreditării, activitatea centrelor de evaluare este monitorizată de către organismele de evaluare, iar activitatea organismelor de evaluare este monitorizată de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților.

(2) Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților poate controla activitatea centrelor de evaluare, utilizând evaluatori externi.

(3) Procedurile de monitorizare și control și situațiile în care acestea se declanșează se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 40

(1) În urma monitorizării sau controlului, acreditarea centrelor de evaluare sau a organismelor

de evaluare poate fi suspendată sau retrasă de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților.

(2) În perioada de suspendare a acreditării, centrul de evaluare sau organismul de evaluare nu mai poate contracta noi servicii de evaluare de competențe, respectiv de evaluare de evaluatori sau de evaluare externă.

(3) Procesele de evaluare de competențe, respectiv de evaluare de evaluatori sau de evaluare externă pentru ocupațiile sau calificările profesionale pentru care acreditarea a fost suspendată, aflate în derulare se finalizează.

(4) Suspendarea acreditării încetează dacă, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, centrul de evaluare sau organismul de evaluare dovedește înlăturarea cauzelor care au stat la baza suspendării.

(5) Acreditarea este retrasă de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, dacă centrul de evaluare sau organismul de evaluare nu face dovada înlăturării cauzelor pentru care s-a dispus suspendarea.

(6) Condițiile în care acreditarea este suspendată sau retrasă, precum și procedurile de suspendare, respectiv de retragere a acreditării se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 41

(1) Centrul de evaluare nemulțumit de rezultatele evaluării externe și de recomandările organismului de evaluare, cu privire la neacordarea sau retragerea acreditării sau cu privire la durata pentru care i se poate acorda acreditarea poate solicita organismului de evaluare, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, efectuarea unei noi evaluări externe.

(2) Organismul de evaluare menționat la alin. (1) are obligația să numească un alt evaluator extern, care va realiza o nouă evaluare externă în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii.

(3) Centrul de evaluare nemulțumit de rezultatele și recomandările organismului de evaluare după cea de a doua evaluare externă poate înainta contestație, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, la Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, care are obligația să o soluționeze în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(4) Organismul de evaluare nemulțumit de hotărârea Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților cu privire la neacordarea sau retragerea acreditării sau cu privire la durata pentru care i s-a acordat acreditarea poate solicita Consiliului Național de Formare Profesională a Adulților, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, efectuarea unei noi verificări.

(5) Procedura de soluționare a contestației înaintate de un centru de evaluare sau de un organism de evaluare se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(6) Sub sancțiunea decăderii, centrul de evaluare sau organismul de evaluare poate introduce acțiune, conform legii, la instanța de contencios administrativ, în cel mult 30 de zile de la data comunicării rezoluției motivate privind contestația sau, în cazul în care nu primește răspuns, de la data expirării perioadei de soluționare a contestației.

(7) Centrul de evaluare sau organismul de evaluare căruia i s-a retras acreditarea nu mai poate furniza serviciile de evaluare de competențe, respectiv de evaluare de evaluatori sau de evaluare externă pentru care a fost acreditat, începând cu data de la care acreditarea se consideră retrasă.

(8) Serviciile de evaluare de competențe, respectiv de evaluare de evaluatori sau de evaluare externă pentru care acreditarea a fost retrasă, aflate în derulare la data la care acreditarea se consideră retrasă, se derulează până la finalizarea acestora.

Art. 42

(1) Pentru acreditarea ca centru de evaluare sau ca organism de evaluare, Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților percepe o taxă de acreditare, care se constituie venit la bugetul de stat.

(2) Taxa de acreditare se achită pentru fiecare calificare profesională sau ocupație pentru care centrul de evaluare sau organismul de evaluare solicită acreditarea.

(3) Taxa de acreditare se achită diferențiat, în funcție de perioada de acreditare, astfel:

- a) 1 salariu mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul în curs, pentru o perioadă de acreditare de 1 an;
- b) 1,5 salarii medii brute utilizate la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul în curs, pentru o perioadă de acreditare de 2 ani;
- c) 2 salarii medii brute utilizate la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul în curs, pentru o perioadă de acreditare de 3 ani.

CAPITOLUL VI

Evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite în alte contexte de învățare decât cele formale

Art. 43

(1) Persoanele care doresc să fie evaluate în vederea recunoașterii competențelor profesionale obținute în alte contexte de învățare decât cele formale se adresează unui centru de evaluare acreditat pentru ocupația sau calificarea profesională respectivă.

(2) Centrele de evaluare au obligația de a încheia contracte de evaluare a competențelor profesionale cu persoanele prevăzute la alin. (1).

Art. 44

(1) Evaluarea competențelor profesionale obținute în alte contexte de învățare decât cele formale este procesul de colectare a dovezilor de competență profesională și de analizare a acestora în raport cu cerințele standardului ocupațional sau a standardului de pregătire profesională.

(2) Evaluarea se poate face pentru una, mai multe sau toate unitățile de competențe profesionale din cadrul unui standard ocupațional sau standard de pregătire profesională, la cererea candidatului.

(3) Evaluarea se face de către un evaluator de competențe profesionale certificat.

(4) Modul de organizare și desfășurare a procesului de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite în alte contexte de învățare decât cele formale se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 45

(1) Fiecare centru de evaluare stabilește modalitatea concretă de evaluare astfel încât metodele aplicate să conducă cu consecvență la demonstrarea unității de competență profesională în ansamblul ei.

(2) Durata procesului de evaluare se stabilește de fiecare centru de evaluare în funcție de specificul și complexitatea calificării profesionale sau ocupației, fără a depăși 30 de zile.

Art. 46

(1) În funcție de procesul de evaluare desfășurat, centrul de evaluare acreditat eliberează următoarele tipuri de certificate cu recunoaștere națională, identice cu cele prevăzute la art. 34:

a) certificat de calificare profesională – se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru toate competențele profesionale asociate unei calificări profesionale sau unei ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional;

b) certificat de competențe profesionale – se eliberează în cazul în care candidatul a fost declarat competent pentru una sau mai multe competențe profesionale asociate unei calificări profesionale sau ocupații, conform standardului de pregătire profesională sau standardului ocupațional.

(2) Certificatele se eliberează însoțite de o anexă a certificatului, denumită „Supliment

descriptiv al certificatului”, în care se precizează unitățile de competență profesională pentru care candidatul a fost declarat competent.

(3) Formularele certificatelor și suplimentelor descriptive ale acestora se pun la dispoziția centrelor de evaluare și organismelor de evaluare, contra cost, de către Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților, care le preia de la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, contra cost.

CAPITOLUL VII

Finanțarea formării profesionale continue

Art. 47

Formarea profesională continuă precum și evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite în alte contexte decât cele formale se finanțează din următoarele surse:

- a) fonduri proprii ale angajatorilor;
- b) bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- c) sponsorizări, donații, surse externe atrase;
- d) contravaloarea serviciilor de formare profesională sau de evaluare de competențe profesionale plătite de beneficiarii acestor servicii.

Art. 48

Regimul fiscal al cheltuielilor ocazionate de formarea profesională este reglementat prin Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 49

(1) Autorizațiile eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează valabilitatea în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data eliberării acestora.

(2) Certificatele care atestă pregătirea profesională sau competențele profesionale dobândite în context de învățare non formal sau informal, eliberate înainte de aplicarea prevederilor prezentei legi, își mențin valabilitatea, conform prevederilor legale în vigoare la data eliberării lor.

(3) Certificatele tipărite conform prevederilor Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se eliberează, până la epuizarea stocului, pentru programele de formare profesională autorizate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 50

(1) În vederea fundamentării și evaluării politicilor din domeniul formării profesionale, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei împreună cu Ministerul Educației și Cercetării și Institutul Național de Statistică elaborează metodologia de cercetare statistică în domeniul formării profesionale, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Angajatorii, persoanele fizice sau juridice, precum și furnizorii de formare profesională continuă au obligația de a pune la dispoziția direcțiilor teritoriale de statistică datele solicitate de acestea, referitoare la activitățile de formare profesională.

Art. 51

(1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Educației și Cercetării exercită controlul asupra modului în care este organizată și se desfășoară formarea profesională continuă.

(2) . Împiedicarea, în orice mod, de către un furnizor de formare sau centru de evaluare, a persoanelor împuternicite să își exercite controlul în limitele prevăzute de lege constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 la 2.000 lei.

(3) Metodologia de control se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Art. 52

Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, termen în care Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Educației și Cercetării, împreună cu Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților vor elabora și vor supune spre aprobare Guvernului normele metodologice pentru aplicarea ei.

Art. 53

Prezenta lege se completează cu dispozițiile generale din Codul muncii.

Art. 54

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- a) Ordonanța Guvernului nr.129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 30 septembrie 2002;
- b) Ordonanța Guvernului nr. 76/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 791 din 27 august 2004;
- c) Hotărârea Guvernului nr. 522/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 21 mai 2003;
- d) Hotărârea Guvernului nr. 887/2004 pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr.129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 522/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 15 iunie 2004;
- e) Hotărârea Guvernului nr. 1.829/2004 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 522/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.054 din 15 septembrie 2004;
- f) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 353/2003 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 5.202/2003 pentru aprobarea Metodologiei de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților;
- g) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 80/2005 și al ministrului educației și cercetării nr. 3.328/2005 pentru modificarea și completarea Metodologiei de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 353/2003 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 5.202/2003;
- h) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 501/2003 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 5.253/2003 pentru aprobarea Metodologiei certificării formării profesionale a adulților;
- i) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 77/2005 și al ministrului educației și cercetării nr. 3.327/2005 pentru modificarea și completarea Metodologiei certificării formării profesionale a adulților, aprobată prin Ordinul ministrului muncii,

solidarității sociale și familiei nr. 501/2003 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 5.253/2003;

- j) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 59/2004 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 3.175/2004 privind aprobarea organizării de programe de formare profesională pentru dobândirea de competențe profesionale în ocupațiile pentru care nu există standarde ocupaționale;
- k) Instrucțiunile ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 67/2004 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 9.368/2004 privind aplicarea Ordinului ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 353/2003 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 5.202/2003 pentru aprobarea Metodologiei de autorizare a furnizorilor de formare profesională a adulților;
- l) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 468/2004 și al ministrului educației și cercetării nr. 4.543/2004 pentru aprobarea Procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale;
- m) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 81/2005 și al ministrului educației și cercetării nr. 3.329/2005 pentru modificarea și completarea Procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale;
- n) Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 673/2006 și al ministrului educației și cercetării nr. 5.395/2006 pentru modificarea Metodologiei certificării formării profesionale a adulților, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei nr. 501/2003 și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 5.253/2003.